

mende Livrente og den Aldersrente, vedkommende har Krav paa i Henhold til Loven, formindsket med en vis Brøkdel af Livrenten. Og den eventuelt 40-aarige maa have Livrente for 10 Præmieydelser og for 15 Aars Opsættelse — Renten skulde jo først blive virksom ved det 65de Aar —, og der maa da ske et Fradrag i vedkommendes Aldersrente noget større end i det foregaaende Eksempel. Paa den Maade maa efter min Opfattelse en Overgangstilstand tilvejebringes, saaledes at i Overgangsaaene bliver de, der yder til Folkeforsikringen, noget gunstigere stillet end de Aldersrentenydere, der paa Grund af den højere Alder ved Folkeforsikringslovens Ikrafttræden ikke kommer ind under denne og derfor ikke bliver Ydere til denne Forsikring.

Om man saa vil kalde denne Ydelse en Præmie eller en Skat, er for mig i Virkeligheden komplet ligegyldigt. Forsikringstanken i Renkultur betyder Selvhjælp overfor Livets Tilskikkelser; Forsikringstanken, saaledes som den er udfoldet i den sociale Lovgivning, betyder Hjælp til Selvhjælp. Det er paa dette sidste Grundlag, Folkeforsikringstanken søges bygget op og maa bygges op. Hvad man vil kalde den Ydelse, som betinger den, maa man selv om; det interesserer mig overhovedet slet ikke.

Derfor har jeg heller ikke med min allerbedste Villie kunnet finde Kærnen i det ærede Medlem Hr. Vesteragers Udtalelse. Jeg forsikrer det ærede Medlem om, at jeg virkelig redeligt har bestrebt mig for at finde Indholdet i hans Udvikling om Folkeforsikring; det har ikke været mig muligt, men det kan jo gerne være, at Fejlen er min. Men den kommende Tid maa det være forbeholdt nærmere at prøve de Forslag, der her foreligger, at træffe en Afgørelse af, om vi skal skride til en tvungen, eller vi skal nøjes med en frivillig Folkeforsikring — i sidste Tilfælde er det ærede Medlem Hr. Holdgaard med, har jeg forstaaet, det er han rede til —, om vi altsaa skal nøjes dermed, eller vi skal bygge Præmieydelsen paa samme Grundlag, som man ved Selvhjælpforsikringen altid bygger den paa, nemlig paa Individet og dets personlige Forhold uden Hensyn til dets økonomiske

Stilling, eller vi, som et andet af de i Betænkningen fremkomne Forslag har foreslaaet det ordnet, ved Præmiens Fastsættelse skal tage Hensyn til vedkommendes Formue- og Indtægtsforhold. Der kan være Spørgsmaal om, i hvilket Aaremaal der skal betales, Spørgsmaal om, hvorvidt det blot skal være et Supplement til Aldersrenten eller en delvis Erstatning for den — en hel omfattende Række af Spørgsmaal knytter sig til hele dette Problem. Og man maa vel erindre, at det er Spørgsmaal, som maa være saa nøje overvejede, saa sikkert prøvede, at man føler sig forvisset om, at de kan blive staaende ud i en fjern Fremtid; thi har man først gennem en Forsikringslovgivning paa taget sig Forpligtelser, saa bliver det, selv om det maatte findes aldrig saa urimeligt, hvad der er sket, aldrig saa byrdefuldt og overvældende for Samfundet, dog umuligt at komme bort fra det; thi med Ydelsen følger Retten.

Jeg agter i den nærmeste Fremtid paa det givne Grundlag at underkaste hele denne Tanke en nøje Prøvelse med det Formaal at søge den ført ud i Livet, og jeg haaber, hvis det skulde lykkes mig at finde den Form, hvorunder det bør ske, da ogsaa her i den høje Rigsdag at kunne finde den fornødne Tilslutning dertil. Jeg nærer ikke nogen som helst Tvivl om, at et stort Antal Samfundsborgere her i Landet ser hen til Gennemførelsen af en Folkeforsikring, baade paa Grund af dens økonomiske og paa Grund af dens moralske Virkninger, med stor Forventning, og jeg mener, at udenom dette Spørgsmaal kommer vi ikke i den kommende Tid. Nu maa Tiden snart være moden til at skride til Forsøg paa at løse denne Opgave i Praksis.

Jeg haaber, trods de ikke alle lige venlige Udtalelser, der fra Ordførernes og fra det ærede Medlem Hr. Hauges Side har været fremsat om det her foreliggende Lovforslag, dog at kunne vinde Øre for Fornødenheden af ogsaa paa dette Omraade at naa til en Besparelse baade for Stat og Kommune; og erkender man først dette, da tror jeg ogsaa, at det ikke vil være vanskeligt at komme ind i en Realitetsforhandling, som da ikke vil kunne føres væsentligt udenom de Veje, der her i Lovforslaget er anvist.